

A24f 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9323.

Kl. 44 b 32.

Emil Otto Andrae
(Bern, Szwajcaria).

Pudełko do zapalek.

Zgłoszono 5 października 1927 r.

Udzielono 10 września 1928 r.

Pierwszeństwo: 11 października 1926 r. (Niemcy).

Usiłowano wykonywać dotychczas pudełko do zapalek w taki sposób, aby włożone luźno w nie zapaliki zapalały się przy wyjmowaniu. Jednak opakowania te nie dały się wyrabiać w wielkich ilościach lub też były wykonywane w ten sposób, że zapaliki musiały być wkładane pojedynczo jedna po drugiej. Ostatni rodzaj pudełek był bardzo niepraktyczny, gdyż napełnianie ich zapalnikami było połączone z dużymi trudnościami. Prostsze opakowania nie mogły również, ze względu na skomplikowane wykonanie, konkurować ceną ze zwyczajnymi opakowaniami zapalek w kształcie książeczki. W ten sposób, pomimo licznych prób, tego rodzaju zapaliki nie znajdują się w sprzedaży.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pudełko do zapalek, które można wytwarzać bardzo tanio, w dowolnej ilości. Całość może stanowić tani artykuł podrunkowy, której to zalety nie wykazywały pudełka dotychczas znane.

Pudełko według wynalazku wyróżnia się tem, że składa się z zagiętej przy główkach zapalek taśmy, której końce połączone są paskiem poprzecznym, całość zaś połączona jest w ten sposób, że przez dociągnięcie paska końce taśmy zostają dociśnięte do drewnienek zapalkowych, zaś dzięki użyciu kleiwa osiąga się usztywnienie wylotu zbiornika tak, iż wylot ten działa sprężynująco na łebki zapalek przy ich wyjmowaniu.

Wspomniane warstwy zapalek można w sposób bardzo prosty pojedynczo pakować zapomocą maszyny, a następnie łączyć zapomocą wspólnej okładki. Okładka ta powinna tak okrywać poszczególne warstwy, jak taśma okrywa zapalki.

Rysunek przedstawia jeden z przykładów wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 1 przedstawia pojedynczy zbiornik w stanie niegotowym, fig. 2 — także zbiornik w stanie gotowym i fig. 3 — opakowane pudełko z zapalkami.

Na rysunku literą *a* oznaczono taśmę papierową, z której utworzona jest główna część zbiornika. Taśma ta po obu stronach u góry obłożona jest masą zapalową w miejscach *b*. Zapalki oznaczono przez *c*. Taśmę *a* zagina się przy ich główkach, poczem, jak uwidoczniono na fig. 2, całość ściągnięta jest paskiem *d*. Zapalki przylegają mocno do wylotu zbiornika. Łącznie z użytym kleiwem obecność paska poprzecznego usztywnia wylot zbiornika tak, iż wylot ten działa sprężynująco na łebki zapalek. Dwie takie warstwy z drewniakami uciętymi na różnych wysokościach łączy się w specjalnie długiej taśmie *e*, zastosowanej jako okładka, i zamocowuje znowu opaską poprzeczną *f*. Jak widać z powyższego wykonanie pudełka do za-

palek według wynalazku jest bardzo tanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pudełko do zapalek, w którym zapalki umieszczone są szeregiem w zbiorniku o wylocie obłożonym masą zapalową i przy wyjęciu zapalają się, znamienne tem, że każdy zbiornik utworzony jest z zagiętej wokół główek zapalek taśmy, której końce połączone są opaską poprzeczną, całość zaś wykonana jest w ten sposób, iż przez dociągnięcie opaski końce taśmy mocno przylegają do drewniaków zapalkowych oraz dzięki zastosowaniu kleiwa wylot zbiornika zostaje tak usztywniony, iż działa sprężynująco na łebki zapalek przy wyjmowaniu tych ostatnich.

2. Pudełko do zapalek według zastrz. 1, znamienne tem, że okładka zbiornika z zapalkami (względnie zbiorników) wykonana jest z taśmy, która okrywa zbiornik w kierunku długości zapalek i daje się zamknąć, nakrywając wolne końce drewniaków zapalkowych.

Emil Otto Andrae,
Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

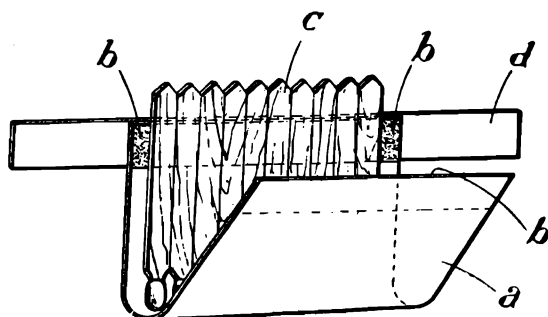

Fig. 3.

Fig. 2.

